

ČESkoslovenská
SOCIALISTICKÁ
REPUBLIKA
(10)

ÚRAD PRO VYNÁLEZY
A OBJEVY

POPIS VYNÁLEZU K PATENTU

258105

(11) (B2)

(51) Int. Cl.⁴
B 26 B 21/14

(22) Přihlášeno 15 03 72
(21) (PV 1194-78)

(32) (31) (33) Právo přednosti od 15 03 71
(124068) Spojené státy americké

(40) Zveřejněno 17 12 87

(45) Vydáno 15 12 88

(72)
Autor vynálezu

DORION FRANCIS WILLIAM, Jr., HINGHAM, PERRY ROGER LESLIE,
LYNNFIELD CENTER, NISSEN WARREN IRVIN, TOPSFIELD (Sp. st. a.),
POMFRET EDWARD ERIC, NEWBURY (Velká Británie)

(73)
Majitel patentu

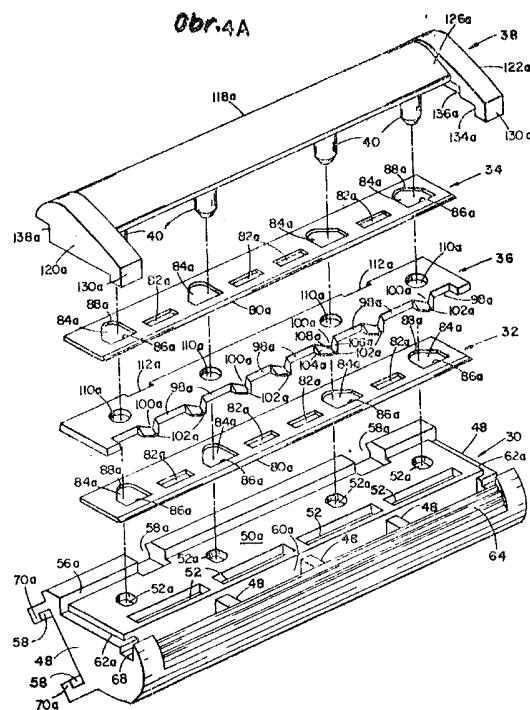
THE GILLETTE COMPANY, BOSTON, MASSACHUSETTS (Sp. st. a.)

(54) Nosič čepelek

1

Nosič čepelek, sestávající ze základny a krytky, mezi kterými je v pevné poloze na montování pomocí kolíků několik roviných podlouhlých navzájem rovnoběžných čepelek, přičemž kolíky procházejí otvory v čepelkách a čepelky jsou udržovány v pevné rovnoběžné poloze distanční vložkou, která má příčně uspořádané zoubky vystupující ve směru břitů čepelek a mezi zoubky vložky jsou zářezy tvořící průchody na vnější povrch nosiče čepelek.

2

258105

Vynález se týká nosiče čepelek k holicímu strojku, přičemž tento nosič čepelek zajišťuje trvale předem určenou geometrickou polohu vůči krytce.

Byla navržena celá řada holicích strojků, jejichž principiální uspořádání se dosud používá. Jde o strojky, ve kterých čepelku s jedním nebo se dvěma ostřími si uživatel vkládá do držátka a o strojky s pouzdrem na určitou délku páskové čepelky, kde si uživatel další holicí délku posouvá sám. U jiných strojků se používá tělesa tvořícího kryt, v němž je čepelka trvale upevněna, čímž je zajištěna trvalá geometrická poloha mezi povrchem krytu a ostřím. Tento vynález se týká nového a zlepšeného nosiče čepelek, který ve stavu spojeném s držákem vytváří vyvážený, tuhý, kompaktní holicí strojek, s nímž se snadno manipuluje a který zajišťuje snadné a účinné holení.

Uživatelé holicích strojků dávají často přednost holicím strojkům s držátkem s poměrně vysokou životností, kterého se používá s vyměnitelnými nosiči čepelek. Když se již nosič čepelek k použití nehodí, může být vyhozen nebo vrácen do části zásobního zařízení, určeného pro zakládání použitých nosičů čepelek a k držáku se připojí jiný nosič čepelek. Tento vynález se týká takového nového, zlepšeného nosiče čepelek s upínací konstrukcí usnadňující připojení nosiče čepelek k držátku. Tento zlepšený nosič čepelek je ekonomicky využitelný a snadno a spolehlivě se připojuje k držátku.

Podle vynálezu jede o nosiče čepelek sestávající z jedné nebo několika podlouhlých roviných čepelek trvale namontovaných v pevné poloze mezi krytem a základním členem a z kluzátka umístěného v téme směru jako čepelka nebo čepelky a upraveného k záhřbu s doplňujícím zařízením na držátku holicího strojku k rozebratelnému zajištění nosiče čepelek na držátku. Kluzátko je s výhodou vytvořeno v základním tělese a má dva výstupy, které vystupují podél délky tělesa nosiče čepelek rovnoběžně s ostřím čepelky a s povrchem krytu. Nosič čepelek je připojitelný k zabírající příslušné součásti na držátku, které sestává z rukojeti, na níž je příčně uspořádána připojovací konstrukce. Nosič čepelek se s výhodou k držátku připojuje vhodnými přírubami zasahujícími do výstupků kluzátek nosiče čepelek, například příčným kluzným pohybem nebo zachycením přírubových částí do výstupků v nosiči čepelek.

Tento vynález se týká nosiče čepelek se dvěma podlouhlými rovinnými čepelkami trvale namontovanými v pevné rovnoběžné poloze mezi krytem a základním členem a s distanční vložkou mezi čepelkami, přičemž tato distanční vložka má napříč uspořádané zoubky vystupující dopředu ve směru ostří čepelek, přičemž prostor mezi těmito zoubky ponechává otvory k průchodu

nosičem čepelek, které se rozšiřují na jeho vnější povrch.

Předmětem vynálezu je nosič čepelek, který se vyznačuje tím, že sestává ze základny 30 a krytky 38, mezi nimiž je v pevné poloze namontováno pomocí kolíků 40 několik roviných podlouhlých, navzájem rovnoběžných čepelek 32, 34, přičemž kolíky 40 procházejí otvory v čepelkách 32, 34 a čepelky 32, 34 jsou udržovány v pevné rovnoběžné poloze distanční vložkou 36, jež má příčně uspořádané zoubky 100a vystupující ve směru břitu 80a čepelek 32, 34 a mezi zoubky 100a vložky 36 jsou zářezy 98a tvořící průchody 52 na vnější povrch nosiče čepelek 12.

Čepelka 34 přiléhající ke krytce 38 má břit 68, přesazený směrem dozadu oproti břitu 66 čepelky 32 přiléhající k základně 30, přičemž přesazená poloha čepelek 32, 34 je zajištěna opěrnými dorazy 134a, 136a. Opěrné dorazy 134a, 136a jsou na dopředu zasahujících výstupcích 120, 122a po obou stranách krytky 38. Průchody 52 na vnější povrch nosiče 12 jsou vytvořeny buď v základně 30 nebo v krytce 38 nosiče 12. Základna 30 a čepelka 32, k ní přiléhající, mají vzájemně slícované otvory vyústující na vnější povrch nosiče. Každý zoubek 100a má přední hranu 102a a boční stěny 104a, 106a přecházející do zářezů 98a. Horní povrch 108a zoubku 100a je menší než spodní povrch. Čelo 64 základny 30 je odděleno od tělesa základny 30 štěrbinou 62 a čepelka 32, přiléhající k základně 30 přesahuje přes část této štěrbiny 62. Konce kolíků 40 jsou rozšířené.

Nosič čepelek podle vynálezu je kompaktní člen, jehož povrhy definují předem stanovenou holicí geometrii a který se snadno zajistí na spolu zabírající držátko, čímž vytvoří lehký a přesto tuhý a vyvážený holicí strojek, kterého se pohodlně používá a který usnadňuje holení na poměrně nepřístupných místech.

Spojovací zařízení pro připojení nosiče čepelek k držátku holicího strojku sestává s výhodou z kluzátek, upravených ke kluznému zachycení nosiče čepelek a připojovací konstrukce na držátku strojku, sestávající z rovnoběžných a od sebe vzdálených kolejniček.

Kolejničky jsou s výhodou opatřeny párem přírub, obrácených směrem ven, umístěných v téže rovině, ležící pod úhlem v rozmezí 25 až 45° k podélné ose držátku.

Držátko s výhodou zahrnuje západku, která zapadá do povrchu nosiče čepelek a tím brání příčnému pohybu nosiče čepelek na připojovací konstrukci držátku.

Pro lepší pochopení je vynález popsán za pomocí připojených obrázků.

Obr. 1 je bokorys holicího strojku včetně nosiče čepelek podle vynálezu.

Obr. 2 je perspektivní pohled na holicí strojek znázorněný na obr. 1.

Obr. 3 je půdorys nosiče čepelek použitého v holicím strojku znázorněném na obr. 1 a 2.

Obr. 4 je řez 4—4 z obr. 3.

Obr. 4A je zvětšený perspektivní pohled na součástky nosiče čepelek použitého u holicího strojku podle obr. 1 až 4.

Holicí strojek, znázorněný na obr. 1 a 2, sestává z držátka 10 a nosiče čepelek 12. Držátko 10 sestává z rukojeti 114, která má délku 108 mm, má převážně čtverhranný průřez s mýrným ukosením v podélném osovém směru. Drážky 16 na části délky rukojeti 14 usnadňují uživateli držení. Na horní části rukojeti 14 je krček 18, který vyčnívá směrem dopředu a směrem ven z horního konce rukojeti 14 pod úhlem 120° k ose rukojeti 14, takže konečný povrch krčku 18 je vysunut o vzdálenost A = 9,4 mm od osy rukojeti 14. Ke konečnému povrchu krčku 18 je připevněna upínací hlava 20, přičemž uspořádaná, mající dvě příruby nebo kolejničky 22, směřující směrem ven, jejichž vnější povrch tvoří vztažnou rovinu 24, která je kolmá k ose krčku 18. Vztažné rovina 24 je vzdálena o vzdálenost B = 14 mm od spojení krčku 18 a rukojeti 14 a o vzdálenost C = 5 mm nad čelem krčku 18. V základně upínací hlavy 20 jsou vytvořeny dvě boční drážky 26 po obou stranách bodu připojení ke krčku 18. Pružná deska 28 působí jako pružná západka a zapadá do kolejničky 22 upínací hlavy 20, čímž upevňuje nosič čepelek 12 na držátku 10.

Spolu zabírající nosič čepelek 12 má přičnou délku 40 mm, šířku D = 10,8 mm a tloušťku E = 5,8 mm a je tvořen základnou 30, vylisovanou z rázuvzdorného polystyrenu, na níž spočívají dvě čepelky 32, 34, mezi nimiž je distanční vložka 36, takže břity holicích čepelek 32, 34 jsou udržovány v poloze vzájemně od sebe vzdálené, rovnoběžné a přesazené. Krytka 38, rovněž vylisovaná z vysoce rázuvzdorného polystyrenu, má kolíky 40 (obr. 4), které pronikají otvory v čepelkách, v distanční vložce 36 a v základně 30 a mají hlavy pěchované za studena k zajištění čepelek 32, 34 a distanční vložky 36 na základně 30.

Základna 30 tvoří horní opěrnou plochu 42, na níž spočívá vodicí čepelka 32 a má čelní stěnu 44 a zadní stěnu 46. Mezi čelní stěnou 44 a zadní stěnou 46 je pět žebér 48 a jejich plochy 50 tvoří rovinu skloněnou k opěrné ploše 42 pod úhlem 45°. Otvory 52 souhlasí s otvory 42 v čepelce a umožňují produktům holení odcházet základnou 30 z holicí oblasti. Směrem dolů, kolmo k povrchu 50, vedou dva oddělené výstupky 54, z nichž každý má na svém spodním konci přírubu 56, která vystupuje směrem dovnitř o 0,46 mm, čímž tvoří výstupek ve formě drážky 58 o výšce 0,66 mm. Mezi přírubami 56 je mezera 6,2 mm. Vrub 60 v čelní přírubě 56 je široký 1 mm a 1 mm hluboký.

Žebrové výstupky 62 na přední straně stěny 44 nesou přičný kryt 64, jehož povrch

je o 5,86 mm nad povrchem 50 (rozměr E z obr. 1) a jestliže je nosič čepelek 12 připojen k držátku 10, je tento povrch vzdálen 15,2 mm od čelního povrchu horního konce rukojeti 14.

Podrobněji je nosič čepelek zřejmý z obr. 4a. Základna 30 má rovinnou opěrnou plochu 50a, v níž je vytvořena řada čtyř zajišťujících otvorů 52a a řada čtyř odpadních drážek 52. Vzadu vystupuje ze základny 30 svislá plocha 56a, v níž jsou dva výřezy 58a a svislá plocha 60a vpředu základny 30a. Na obou koncích základny 30a jsou zářezy 62a a čela 48 sahající dolů a dopředu po obou koncích základny 30a. Konstrukce krytu 64 je vytvořena mezi dopředu se rozšiřujícími částmi čel 48 a je v prostorovém vztahu k čelní stěně 60a základny 30. Žebra 48, vyčnívající směrem dopředu z čelní stěny 60a ke krytu 64, zvyšují tuhost krytu a vytvářejí odpadní drážky mezi povrchem 62 a krytem. Po obou stranách krytu je svislá referenční plocha 68. Směrem dolů od dolního konce základny 30, na jejím čelním a zadním konci, jsou výstupky, tvořící příruby 56, vystupující směrem dovnitř a tvoří se spodním povrchem základny dvě rovnoběžné protilehlé drážky, které jsou uzpůsobeny k zachycení kolejniček 22 držátka k uchycení nosiče čepelek k tomuto držátku. Pružná destička 28 zapadá do vrubu v přední přírubě 56 a brání nosiči čepelek v přičném pohybu.

Každá čepelka 32, 34 má dvě rovnoběžné přední a zadní hrany, přičemž přední hranou každé čepelky je zaostřena do břitu 80a. V každém nosiči čepelek je vytvořena řada čtyř axiálních štěrbin 82 a čtyř nepravidelně tvarovaných otvorů 84. Přední hrany 86a otvorů 84a jsou přímé a mají stejnou délku jako štěrbiny 82a, zatímco zadní hrany 88a otvorů 84a jsou zakřiveny odpovídajícím způsobem vzhledem k zakřivení zajišťovacích otvorů 52a v základně 30.

Distanční vložka 36, vložená mezi čepelky, má délku 38 mm, šířku 6 mm a tloušťku 0,5 mm. Na přední hraně vložky 36 je řada zářezů 98a, z nichž každý je 2 mm hluboký a 3,2 mm dlouhý. Tyto zářezy tvoří řadu od sebe vzdálených do středu směřujících zoubků 100a, z nichž každý je 1,42 milimetru široký. Každý zoubek 100a má na svém vrcholu 0,6 mm široký hrot, který je tvořen skloněnými plochami 104a, 106a, které zasahují směrem dozadu a dopředu vůči hlavnímu tělesu distanční vložky 36 a jsou též svisle skloněny, takže horní povrch 108a každého zoubku je menší než odpovídající spodní povrch tohoto zoubku. Distanční vložka 36 je dále opatřena otvory 110a, které odpovídají otvorům 52a v základním členu a otvorům 84a v čepelkách. Zářezy 112a na zadní straně distanční vložky 36 odpovídají zářezům 58a v základním tělese.

Krytka 38, vylisovaná z rázuvzdorného

polystyrenu, má příčnou část **118a** uspořádanou mezi čelními výstupky **102a** a **122a**. Kolíky **40** směřují dolů z příčné části **118a** a odpovídají otvorům **52a**, **84a** a **110a** v základním tělese, v čepelkách a v distančních vložkách. Kolíky jsou duté na svých volných koncích k usnadnění pěchování hlav za studena. Horní povrch **126a** části **118a** je skloněn pod úhlem 73° k ose kolíku **40** a horní povrchy čelních výstupků **120a**, **122a** přesahují povrch **126a** a jsou skloněny pod úhlem 70° k osám kolíků **40**. Čelní výstupky **120a**, **122a** rovněž přesahují přední hranu povrchu **126a** krytky **38** a každý z nich vytváří vnější svislou referenční plochu **130a**, která je upravena tak, aby zapadala do referenční plochy **68** v základním členu **30** a vnitřní svislé referenční plochy **134a** a **136a** (dorazy), kterých se používá k vzájemnému zajištění polohy čepelek **32**, **34** a

k zajištění jejich polohy vůči krytu **64** ve smontovaném nosiči čepelek. Podélný zárez **138a** v příčné části **118a** a v čelních výstupcích **120a**, **122a** zapadne do stěny **56a** základního členu **30**.

Ve smontovaném stavu lícují základna **30**, čepelky **32**, **34**, distanční vložka **36** a krytka **38** s kolíky **40** pronikajícími odpovídajícími otvory **52a**, **84a**, **110a**.

Součásti se drží volně ve srovnaném stavu pod lehkým tlakem a vhodným zařízením, jako proudem vzduchu nebo mechanickým nástrojem se působí silou otvory tvořenými výřezy **58a** a odpovídajícími částmi krytky **38**, čímž se přitlačí obě čepelky **32**, **34** směrem dopředu a opřou se o dorazy **134a**, **136a**. Sestava se pak těsně sevře a volné konce kolíků **40** se rozeženou pěchováním hlav za studena, čímž je zajištěno vzájemné spojení nosiče čepelek.

P R E D M Ě T V Y N Á L E Z U

1. Nosič čepelek, vyznačující se tím, že sestává ze základny (30) a krytky (38), mezi nimiž je v pevné poloze namontováno pomocí kolíků (40) několik roviných podlouhlých navzájem rovnoběžných čepelek (32, 34), přičemž kolíky (40) procházejí otvory v čepelkách (32, 34) a čepelky (32, 34) jsou udržovány v pevné rovnoběžné poloze distanční vložkou (36), jež má příčně uspořádané zoubky (100a) vystupující ve směru břítu (80a) čepelek (32, 34) a mezi zoubky (100a) vložky (36) jsou zářezy (98a) tvořící průchody (52) na vnější povrch nosiče čepelek (12).

2. Nosič čepelek podle bodu 1, vyznačený tím, že čepelka (34) přiléhající ke krytte (38) má břít (68) přesazený směrem dozadu proti břitu (66) čepelky (32) přiléhající k základně (30), přičemž přesazená poloha čepelek (32, 34) je zajišťována opěrnými dorazy (134a, 136a).

3. Nosič čepelek podle bodu 1 a 2, vyznačený tím, že opěrné dorazy (134a, 136a) jsou na dopředu zasahujících výstupcích (120a, 122a) po obou stranách krytky (38).

4. Nosič čepelek podle bodu 1 až 3, vyznačený tím, že průchody (52) na vnější povrch nosiče (12) jsou vytvořeny buď v základně (30) nebo v krytce (38) nosiče (12).

5. Nosič čepelek podle bodu 4, vyznačený tím, že základna (30) a čepelka (32) k ní přiléhající mají vzájemně slícované otvory vyústující na vnější povrch nosiče (12).

6. Nosič čepelek podle bodu 1 až 5, vyznačený tím, že každý zoubek (100a) má přední hranu (102a) a boční stěny (104a, 106a) přecházející do zářezů (98a).

7. Nosič čepelek podle bodu 6, vyznačený tím, že horní povrch (108a) zoubku (100a) je menší než spodní povrch.

8. Nosič čepelek podle bodu 1 až 7, vyznačený tím, že čelo (64) základny (30) je odděleno od tělesa základny (30) štěrbinou (62) a čepelka (32), přiléhající k základně (30) přesahuje přes část této štěrbiny (62).

9. Nosič čepelek podle bodu 1, vyznačený tím, že konce kolíků (40) jsou rozšířené.

